

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/31/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1712215760
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ayše Pružinec - Erenová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1712215760.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľky: T. T. A., W., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom ul. Q. K. Č.. XX, E. X., zastúpená advokátkou: JUDr. Klára Decsiová, Radničná ul. č. 4, Nové Zámky, proti odporcovi: F. T. C. A., W., nar. XX. X. XXXX, bytom ul. Q. K. Č.. XX, E. X., zastúpený advokátkou: JUDr. Ivana Zmeková, Zámocká ul. č. 30, Bratislava, o nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok zo dňa 27. novembra 2013, č. k. 10C/195/2012-341, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením nariadil odporcovi, aby dočasne nevstupoval do rodinného domu so súpisným číslom XXXX, postaveného na pozemku parc. registra „,“ č. XXXX/XXX, zapísaného na Liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným Ú. B., odbor katastrálny, pre okres B., obec E. X., katastrálne územie E. X., až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, v ktorej sa navrhovateľka domáha vylúčenia odporcu z užívania špecifikovanej nehnuteľnosti. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne čl. 16 ods. 2, čl. 19 ods. 2 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 3, čl. 6 ods. 1 a čl. 8 ods. 1 Dohovoru, § 3, § 102 ods. 1, § 74 ods. 1, § 75 ods. 1 a § 76 ods. 1 písm. g) O. s. p. a vecne splnením podmienok pre nariadenie predbežného opatrenia, keď navrhovateľka osvedčila potrebu dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi konania listinnými dôkazmi, výpisom z jej zdravotnej dokumentácie, lekáorskými nálezmi, znaleckým posudkom č. XX/XXXX W. J. Y., znalca z odboru psychológie, odvetvie klinická psychológia dospelých, zápisnicami orgánov činných v trestnom konaní, ktoré dostatočne preukázali záver o vyššej miere pravdepodobnosti, že odporca sa voči navrhovateľke a spoločným deťom opakovane dopustil niektorej z foriem fyzického alebo psychického násillia. V dôvodoch svojho rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že doposiaľ predložené listinné dôkazy dostatočne osvedčili naplnenie hypotézy uvedenej v ustanovení § 76 ods. 1 písm. g) O. s. p., t.j., že odporca je vo vzťahu k navrhovateľke dôvodne podozrivý z násillia, s poukazom na skutočnosť, že po dobu trvania predbežného opatrenia nebude odporca neprimerane obmedzený, nakoľko je od 5. 5. 2010 prihlásený k trvalému pobytu na Q. L. Č.. XX M. A.. Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia zároveň poukázal na výklad pojmu násillie a jeho charakteristické znaky s tým, že sa stotožnil so skutkovými aj právnymi dôvodmi uvedenými navrhovateľkou v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie odporca z dôvodov uvedených v ust. § 205 ods. 2 písm. a), b), d) a f) O. s. p. a žiadal uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a konanie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia zastaviť, alebo napadnuté uznesenie zmeniť a návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietnuť. Vo svojom odvolaní odporca poukázal na skutočnosť, že o návrhu navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 13. 4. 2012, ktorým žiadala uložiť odporcovi zákaz vstupovať do predmetného rodinného domu, už rozhodol Okresný súd Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 9P/75/2012 tak, že jej návrh zamietol uznesením zo dňa 11. mája 2012, č. k. 9P/75/2012-65, pričom Krajský súd v Bratislave prvostupňové rozhodnutie uznesením zo dňa 17.

januára 2013, sp. zn. 11CoP/616/2012 potvrdil, a nakoľko navrhovateľka v tomto návrhu na nariadenie predbežného opatrenia neuviedla žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali preukazovať zmenu pomerov medzi účastníkmi a o jej pôvodnom návrhu bolo právoplatne rozhodnuté, ide o res iudicatae, z dôvodu ktorého je potrebné napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a konanie zastaviť. Odporca ďalej vo svojom odvolaní uviedol, že sa nestotožňuje so závermi súdu prvého stupňa o splnení predpokladov pre nariadenie predbežného opatrenia, nakoľko prvostupňový súd pri rozhodovaní vychádzal výlučne z tvrdení navrhovateľky, ktoré sú zavádzajúce a nepodložené žiadnym relevantným dôkazom s tým, že navrhovateľka žiadne z tvrdení, ktorými odôvodnila návrh na nariadenie predbežného opatrenia v konaní nepreukázala hodnovernými dôkazmi, zo spoločného rodinného domu neodišla z dôvodu jeho agresivity, keďže odporca navrhovateľke a ich deťom nikdy nebránil v bývaní v ich rodinnom dome a ani iným spôsobom ich v užívaní domu neobmedzoval a neobmedzuje a odmietol tvrdenia navrhovateľky, že sa na navrhovateľke dopúšťal psychického alebo fyzického násillia, resp. týrania. Odporca vo svojom odvolaní uviedol, že navrhovateľku, ich deti, ani ich známym nikdy neprenasledoval s tým, že mu ani nie je známe, kde v súčasnosti navrhovateľka s deťmi býva, nakoľko mu to navrhovateľka odmieta oznámiť. Vytkol súdu prvého stupňa, že z odôvodnenia napadnutého uznesenia síce vyplýva charakteristika rôznych foriem násillia, avšak nie je z neho zrejmé, akej konkrétnej formy násillia sa mal voči navrhovateľke a deťom dopustiť, pričom v danej veci nariadené predbežné opatrenie nahrádza rozhodnutie vo veci samej bez toho, aby bola potreba jeho nariadenia osvedčená, vychádza len z ničím nepodložených a nepravdivých tvrdení navrhovateľky, ktorá však potrebu nariadenia predbežného opatrenia neosvedčila.

Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu odporcu žiadala napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť, nakoľko potrebu nariadenia predbežného opatrenia osvedčila. Poukázala na to, že v trestnom konaní vedenom na Okresnom T. W. M. B., ČVS: Y-XXX/OVK-B.-XXXX vo veci týrania blízkej a zverenej osoby bolo začaté trestné stíhanie, boli vypočutí svedkovia, vykonané znalecké dokazovanie, voči odporcovi bolo uznesením zo dňa 25.07.2013 vznesené obvinenie a dňa 13. 12. 2013 bolo vydané uznesenie, ktorým boli pribratí znalci z odboru Zdravotníctvo - psychiatria, na posúdenie duševného stavu odporcu. Uviedla, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým bolo nariadené predbežné opatrenie je správne, vychádzajúce z dostupných a relevantných dôkazov s tým, že odporca vo svojom odvolaní poukázal na skutočnosti a dôvody, ktoré už uvádzal v doterajšom priebehu konania, avšak, ktoré nedôvodnosť nariadenia predbežného opatrenia nepreukazujú a ani to, že by zo strany odporcu neexistovala hrozba fyzického a psychického násillia voči nej a deťom. Poukázala na skutočnosť, že dôvod odchodu zo spoločného rodinného domu, bol iba vyústením celkovej dlhodobo neznesiteľnej situácie v rodine s tým, že odporca nikdy nemal skutočný záujem dohodnúť sa s navrhovateľkou na ich spolužití, svoju ochotu odsťahovať sa z rodinného domu len deklaroval a odsťahoval sa z neho až po nariadení predbežného opatrenia, napadnutým uznesením.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je vecne správne a odvolaniu odporcu nie je možné priznať úspech.

Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou odporcu, že v posudzovanej veci je daná prekážka rozhodnutej veci (res iudicatae).

Podľa § 103 O. s. p., kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 prvá veta O. s. p, ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa § 159 ods. 3 O. s. p., len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Podľa § 167 ods. 2 O. s. p., ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Prekážka rozsúdenej veci (res iudicatae) patrí k procesným podmienkam a jej existencia (zistenie) v každom štádiu konania musí viesť k zastaveniu konania. Táto prekážka nastáva vtedy, ak má byť v novom konaní prejednaná tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania

a tých istých osôb. Ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t.j., ak vyplýva z rovnakého skutku). Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej (skutok) bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne (a tiež inak). To platí aj v prípade konania o nariadenie predbežného opatrenia (Stanovisko Občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. 25/2011).

Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná vtedy, ak v novom konaní ide o tú istú vec, teda o to isté, o čo išlo v skoršom právoplatne skončenom konaní. Skutočnosť, že v určitom konaní je jeho predmetom to isté právo alebo, že jeho účastníkmi sú tí istí účastníci, ešte neznamená, že ide o tú istú vec. Totožnosť veci charakterizujú určité znaky, ktoré musia byť dané zároveň a sú nimi: totožnosť osôb a totožnosť predmetu konania. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, keď ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený, t.j. ide o nárok založený na rovnakom právnom dôvode a vyplývajúci z rovnakých skutkových okolností. Pokiaľ ide o totožnosť účastníkov, nie je samo osebe významné, ak majú tí istí účastníci v rôznych konaniach rozdielne procesné postavenie (napr. ak v jednom konaní vystupujú ako žalovaní a v druhom ako žalobcovia). Tých istých účastníkov sa konanie týka aj vtedy, ak v neskoršom konaní vystupujú právni nástupcovia (z dôvodu singulárnej alebo univerzálnej sukcesie) účastníkov, ktorí sú (boli) účastníkmi už skončeného konania. Tam, kde možno začať konanie iba na návrh, je predmet konania určený obsahom konečného návrhu (petitom) v zmysle § 79 ods. 1 O. s. p. Pokiaľ z uvedených znakov chýba čo aj len jeden, nejde o tú istú vec, takže skoršie rozhodnutie nemôže zakladať prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo prv začatého konania.

Z obsahu spisu vyplýva, že o návrhu navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým žiadala uložiť odporcovi povinnosť, dočasne nevstupovať do ich rodinného domu, rozhodol Okresný súd Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 9P/75/2012 tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol (uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil Krajský súd v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 11 CoP/616/2012), pričom z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia zamietajúceho návrh navrhovateľky vyplýva, že dôvodom zamietnutia návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, bola skutočnosť, že navrhovateľka neosvedčila potrebu dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi konania, keď k návrhu predložila iba lekársku správu zo dňa 20. 10. 2008, avšak v posudzovanej veci navrhovateľka svoj návrh na nariadenie predbežného opatrenia odôvodnila novými skutočnosťami, za ktoré je nevyhnutné považovať znalecký posudok č. XX/XXXX, vypracovaný súdnym znalcom W. J. Y., ako aj začatie trestného stíhania uznesením Okresného S. T. M. B., odbor kriminálnej polície, oddelenie všeobecnej kriminality zo dňa 7. 11. 2012, ČVS: Y.-XXX/OVK-B.-XXXX, a vznesenie obvinenia z trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby voči odporcovi, z dôvodu ktorého uznesenie Okresného súdu Pezinok zo dňa 11. mája 2012, č. k. 9P/75/2012-65, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22. januára 2013, sp. zn. 11 CoP/616/2012, prekážku rozhodnutej veci pre konanie v posudzovanej veci, nezakladá.

Predbežné opatrenia sa v súlade s účelom občianskeho súdneho konania podieľajú na realizácii ústavou zaručeného práva na súdnu a inú právnu ochranu (čl. 36 Listiny základných práv a slobôd, čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky). Právo na súdnu ochranu by nemohlo byť úplné, keby absentovala možnosť domáhať sa zákon ustanoveným postupom svojho práva na nestrannom a nezávislom súde v prípadoch, keď je toto právo ohrozené v časovej a vecnej súvislosti, ktorá vylučuje jeho ochranu iným spôsobom, než predbežným zásahom súdu, bez uskutočnenia regulárneho procesu.

Pri nariaďovaní predbežného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti, nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

Podľa § 102 ods. 1 prvá veta O. s. p., ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov, alebo zabezpečiť dôkaz pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať, alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie, alebo zabezpečí dôkaz.

Podľa § 76 ods. 1 písm. g) O. s. p., predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby nevstupoval dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba blízka alebo osoba, ktorá je v jeho starostlivosti alebo vo výchove, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivý z násilia.

Nariadenie predbežného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva (nároku) a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy. Predbežné opatrenie teda nie je konečné rozhodnutie a jeho účelom je dočasná úprava pomerov účastníkov. Podmienkou pre jeho vydanie je osvedčenie, že bez okamžitej i keď len dočasnej úpravy pomerov by bolo právo niektorého z účastníkov ohrozené. V každom prípade je však potrebné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana ako aj osvedčenie, že tu je nebezpečie bezprostrednej ujmy.

Predbežné opatrenie má charakter provizórneho riešenia vzťahov medzi účastníkmi a má miesto vtedy a tam, kde je v konkrétnom prípade odôvodnená obava, že jeho nenariadením by sa podstatne zhoršila právna pozícia navrhovateľa v danom občianskoprávnom vzťahu, resp. v spore. Nariadením predbežného opatrenia navrhovateľ v zásade nemôže nadobudnúť práva, o ktorých má byť rozhodnuté až v rozhodnutí vo veci samej. Zásah do práv predbežným opatrením dotknutého účastníka musí byť primeraný navrhovateľom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov; takisto musí byť primeraná ujma, ktorá z predbežného opatrenia vznikne dotknutému účastníkovi.

Zmyslom predbežného opatrenia je dočasná úprava pomerov účastníkov, pričom musí byť poskytnutá ochrana tomu, kto o vydanie žiada, tak v rámci ústavných a zákonných pravidiel aj tomu voči komu predbežné opatrenie smeruje. Ochrana toho, proti komu má navrhované predbežné opatrenie smerovať, však nemôže dosiahnuť takú intenzitu, aby prakticky znemožnila ochranu oprávnených záujmov druhej strany, teda toho, kto o vydanie predbežného opatrenia žiada. Aj na vydanie predbežného opatrenia sú kladené požiadavky vyplývajúce z ústavného práva na súdnu ochranu, čo znamená, že musí mať zákonný podklad, rozhodnutie musí byť vydané príslušným orgánom a nemôže byť prejavom svojvôle. Pred nariadením predbežného opatrenia nemusí byť nárok dokázaný, musí však byť aspoň osvedčený. Osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti, teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti, pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Pri nariadení predbežného opatrenia teda súd poskytne oprávnenému účastníkovi dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda, že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť, nie sú celkom nepochybné. Dočasnou úpravou dosiahnutou formou predbežného opatrenia sa preto neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi a znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak.

Pred nariadením predbežného opatrenia podľa § 76 ods. 1 písm. g) O. s. p. preto postačuje, ak je osvedčené dôvodné podozrenie z násilia. Osvedčenie dôvodného podozrenia z násilia znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Aplikácia predbežného opatrenia v zmysle citovaného zákonného ustanovenia je aktuálnym a účinným prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násilia a v jeho prospech svedčí najmä to, že v dôsledku jeho uplatnenia - zákazu vstupovania násilnej osoby - sa ohrozenej osobe poskytuje pomerne rýchla ochrana, vďaka ktorej nemusí ďalej zotrvať spoločnom obydlí s násilnou osobou, ani nemusí opúšťať svoje obydlie, ak sa chce chrániť pred opätovnými útokmi násilnej osoby; nemusí žiť v strachu a obavách o svoj život a zdravie, a ani sa nemusí zaťažovať hľadaním náhradného ubytovania.

Definície násilia sú rozdielne, spájajú ich však aj spoločné črty, násilím je každá forma ubližovania, prejavu nadvlády, vyhrážania sa, zneužívania moci, fyzického a sexuálneho nátlaku, násilím nie je konflikt, nakoľko v konflikte sa stretnú rovnocenné strany, kým násilie je, keď jedna strana zneužije prevahu moci. Násilím je každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo nechce robiť, alebo jej bráni robiť niečo, čo chce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach. Násilie nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, pretože zastrašovanie, slovné vyhrážky a psychické násilie môžu mať rovnako silné následky. Psychické násilie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka, nezanecháva síce žiadne viditeľné poranenia, napriek tomu môže byť najhoršou formou násilia

a zvlášť je účinné, ak sa spája s fyzickým násilím. Osobitnou formou násilia je sekundárna viktimizácia - druhotné ubližovanie a násilím je aj nezabránenie násiliu.

Odvolaací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že v súvislosti s domácim násilím je mimoriadne dôležité aspoň v štádiu vyšetrovania trestnej činnosti násilníka, minimalizovať jeho kontakt s obeťou, keďže najvhodnejší priestor pre to má násilník v domácom prostredí obeť. Z uvedeného dôvodu bolo i sformulované predbežné opatrenie v ust. § 76 ods. 1 písm. g) O. s. p., ktorým je možné účastníkovi uložiť, aby nevstupoval dočasne do bytu alebo domu, v ktorom býva osoba blízka alebo osoba, ktorá je v jeho starostlivosti alebo vo výchove, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivý z násilia. Pri tomto druhu predbežného opatrenia nie je teda rozhodujúce, aký vzťah má účastník podozrivý z násilia k tomuto bytu/domu; dôležité je, že v ňom má bývať obeť, ktorú je potrebné dočasne chrániť a preto je potrebné v tomto smere upraviť aj pomery účastníkov.

Z dikcie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva možnosť súdnym rozhodnutím zamedziť osobám, dopúšťajúcim sa násilia na blízkej osobe, dopúšťať sa takého konania ich vylúčením z užívania bytu alebo obmedzením ich užívacieho práva. Právo nebyť vystavovaný domácemu násiliu alebo jeho bezprostrednej hrozbe je základným ľudským právom, pričom samotná Ústava SR, ako i jednotlivé právne normy zaručujú právo na nedotknuteľnosť súkromného života osoby, čím je ponímané aj právo na pokojný rodinný život a pod. Je však nevyhnutné, aby situácia „násilia“ nebola zamieňaná so situáciou konfliktu, nakoľko násilie nie je hádka ani konflikt, ale býva dlhotrvajúce a má stupňujúcu tendenciu.

Dočasnou úpravou dosiahnutou formou predbežného opatrenia sa preto neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi a znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak.

Súd prvého stupňa v posudzovanej veci dospel k správne právnemu záveru, že navrhovateľka predloženými listinnými dôkazmi osvedčila potrebu dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi konania do skončenia konania vo veci samej a zároveň rozhodol vecne správne, keď navrhované predbežné opatrenie dôvodiac splnením zákonných podmienok napadnutým uznesením nariadil.

Z listinných dôkazov predložených navrhovateľkou v priebehu konania totiž jednoznačne vyplýva, že odporca je dôvodne podozrivý z dlhodobého fyzického a psychického násilia voči navrhovateľke, pričom tento záver nepochybne potvrdzujú predovšetkým výpisy zo zdravotnej dokumentácie navrhovateľky, lekársky nález, znalecký posudok č. XX/XXXX znalca W. J. Y., z odboru psychológie, odvetvie klinická psychológia dospelých, ktorý znalecký posudok vypracoval na základe uznesenia Y. W. M. B., keď bol ako znalec pribratý do konania v trestnej veci zločinu týrania blízkej a zverenej osoby a v ktorom znalec konštatoval, že navrhovateľka trpí syndrómom týranej osoby, že u nej neboli zistené známky, ktoré poukazovali na tendenciu skresľovať, zahmlievať alebo zatajovať skutočnosti a udalosti, o ktorých vypovedala, zápisnice orgánov činných v trestnom konaní, no tiež skutočnosť, že v trestnom konaní vedenom na Okresnom T. W. M. B. ČVS: Y.-XXX/OVK-B.-XXXX vo veci týrania blízkej a zverenej osoby bolo začaté trestné stíhanie, boli vypočutí svedkovia, a voči odporcovi bolo uznesením zo dňa 25.07.2013 vznesené obvinenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby voči navrhovateľke a spoločným deťom.

Z uvedeného preto nesporne vyplýva, že z hľadiska nevyhnutnej dočasnej ochrany navrhovateľky, ako možnej obeť domáceho násilia, bola z jej strany dostatočne spoľahlivo osvedčená dôvodnosť naliehavej potreby dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi konania navrhovaným predbežným opatrením a preto sa nebolo možné stotožniť s argumentáciou odporcu, že navrhovateľka dôvodnosť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia neosvedčila, ako ani s jeho tvrdením v podanom odvolaní, že súd prvého stupňa pri svojom rozhodovaní vychádzal iba z nepravdivých a ničím nepodložených tvrdení navrhovateľky, keď naopak, uvedené listinné dôkazy jednoznačne preukazujú, že navrhovateľka v dôsledku správania sa odporcu, trpí syndrómom týranej osoby.

Z uvedených dôvodov odvolaací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.